Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
J. Jelačića 3, Bjelovar

P-9/2025-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E NJ E

Općinski sud u Bjelovaru po sucu toga suda Miroslavu Borkoviću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Milivoja Esapovića iz Bjelovara, Breza 25, OIB 11544789870, kojeg zastupa punomoćnica Melita Babić, odvjetnica u Bjelovaru, protiv tuženika Steve Poljanca iz Prgomelja bb, kojeg zastupa privremeni zastupnik Antonio Mihoci, odvjetnik u Bjelovaru, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 17. rujna 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja i privremenog zastupnika tuženika, primjenom čl. 335. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), dana 2. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Milivoj Esapović iz Bjelovara, Breza 25, OIB 11544789870, vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 783 k.o. Prgomelje, i to čk.br. 2815/6 livada Velika ograda u krču površine 27 čhv i čk.br. 2816/2 livada Krč u krču površine 505 čhv, i nekretnine upisane u zk.ul.br. 3311 k.o. Prgomelje, i to čk.br. 2811/1 pašnjak, kuća i dvorište površine 1374 m2, čk.br. 2813/1 pašnjak površine 133 m2 i čk.br. 2814/1 pašnjak površine 65 m2, što mu je tuženik Stevo Poljanac iz Prgomelja bb dužan priznati i trpjeti upis tužiteljeva prava vlasništva na navedenim nekretninama u zemljišnoj knjizi nadležnog suda, u roku od 15 dana.

i

r i j e š i o j e

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.120,50 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja ove odluke do isplate, u roku od 15 dana.

III. Odmjeravaju se troškovi rada privremenog zastupnika tuženika Antonia Mihocia, odvjetnika u Bjelovaru, u iznosu od 187,50 EUR.

IV. Nalaže se računovodstvu ovoga suda da nakon pravomoćnosti ove odluke privremenom zastupniku tuženika Antoniu Mihociu, odvjetniku u Bjelovaru, isplati naknadu troškova rada iz toč. III. izreke na račun broj IBAN HR3424020061140009182.

V. Nalaže se tužitelju da na gornji broj spisa dostavi podatke o računu na koji će mu se vratiti neiskorišteni predujam.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi utvrđenja prava vlasništva nekretnine upisane u zk.ul.br. 783 k.o. Prgomelje (čk.br. 2811/1, čk.br. 2813/1, čk.br. 2814/1, čk.br. 2815/6 i čk.br. 2816/2) koja je u zemljišnoj knjizi upisana kao tuženikovo vlasništvo. U tužbi tvrdi da je on 22. prosinca 1973. stekao pravo vlasništva te nekretnine na temelju ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljenog s Anom Poljanac iz Breze 19 kao primateljicom uzdržavanja. Tužitelj opisuje da je Ana Poljanac nekretninu prethodno kupila od Steve Poljanca, da je Stevo Poljanac bio brat Tome Poljanca, da je Tomo Poljanac bio suprug Ane Poljanac i da je Ana Poljanac u katastarskim evidencijama upisana kao posjednica nekretnine. Tužitelj tvrdi da on i njegovi pravni prednici nekretninu sve vrijeme nesmetano uživaju i posjeduju i da mu nikada nitko nije osporavao njegov posjed i kakvoću posjeda. Nekretnine su u naravi oranice i livade koje zajedno s drugim tužiteljevim nekretninama čine jedinstvenu cjelinu. Tužitelj tvrdi da je zajedno sa svojim pravnim prednicima samostalan, istinit i pošten posjednik nekretnine preko 50 godina pa smatra da je vlasništvo nekretnine stekao dosjelošću. Predlaže da sud prihvati tužbu i tužbeni zahtjev i tuženiku naloži plaćanje parničnih troškova.

U podnesku od 4. svibnja 2026. tužitelj je tužbeni zahtjev nakon provedenog mjerničkog vještačenja i identifikacije nekretnine uskladio s važećim podacima zemljišne knjige s obzirom na to da je dio čestica tijekom postupka preveden u BZP i to na način opisan u izreci ove odluke.

2. Tijekom postupka tuženiku je putem pošte na adresu iz tužbe, tj. na adresu Prgomelje bb, upućen poziv za davanje odgovora na tužbu, no uručenje nije izvršeno, uz naznaku da je primatelj nepoznat na naznačenoj adresi. Sud nije uspio prikupljanjem podataka kojima raspolažu policijske evidencije pronaći bilo kakav podatak o sadašnjoj adresi prebivališta ili boravišta tuženika niti je takve podatke pronašao u povijesnim podacima zemljišne knjige za nekretninu koja je predmet spora, tek je čitanjem isprava odloženih u zbirci isprava zaključio da je tuženik 1936. bio punoljetna osoba i da je prebivao na adresi Breza 2, no dostava poziva za davanje odgovora na tužbu na tu adresu vraćena je s naznakom da je primatelj odselio. Stoga je sud tuženiku radi zaštite njegovih prava rješenjem od 8. srpnja 2025. temeljem čl. 84. st. 2. toč. 4. Zakona o parničnom postupku postavio privremenog zastupnika u osobi Antonia Mihocia, odvjetnika u Bjelovaru.

3. Privremeni zastupnik tuženika u odgovoru na tužbu opreza radi u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva jer nema saznanja o činjenicama navedenim u tužbi i suglasan je s izvođenjem tužiteljevih dokaznih prijedloga kako bi se utvrdilo jesu li ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

Smatra da te pretpostavke nisu ispunjene i predlaže da sud tužbu i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovane i potražuje naknadu troškova rada privremenog zastupnika.

4. Tijekom postupka radi utvrđivanja odlučnih činjenica izvedeni su dokazi čitanjem uvjerenja od 30. rujna 2024., izvadaka iz zemljišne knjige za z.k.ul.br. 783 i 3311 k.o. Prgomelje, prijepisa posjedovnog lista broj 229 k.o. Prgomelje, računa od 22. prosinca 1973., uvjerenja od 28. listopada 2024., izvoda iz matične knjige umrlih od 15. listopada 1975. i povijesnog prikaza stanja zemljišne knjige s priloženim ispravama iz zbirke isprava.

Izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Ivanovića, Jasminke Esapović i Radojke Grubješić.

Izveden je dokaz saslušanjem tužitelja.

5. Izvedeni dokazi ocjenjeni su sukladno čl. 8. ZPP-a.

Nije izveden dokaz uviđajem na licu mjesta i mjerničkim vještačenjem radi identifikacije čestica koje su predmet ovoga spora jer to nije bilo potrebno za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva budući da su tužitelj i svjedoci u iskazima precizno opisali što te čestice predstavljaju u naravi i gdje se nalaze.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Iz priloženih izvadaka iz zemljišne knjige proizlazi da je tuženik u zemljišnoj knjizi upisan kao vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 783 k.o. Prgomelje, i to čk.br. 2815/6 livada Velika ograda u krču površine 27 čhv i čk.br. 2816/2 livada Krč u krču površine 505 čhv, i nekretnine upisane u zk.ul.br. 3311 k.o. Prgomelje, i to čk.br. 2811/1 pašnjak, kuća i dvorište površine 1374 m2, čk.br. 2813/1 pašnjak površine 133 m2, i čk.br. 2814/1 pašnjak površine 65 m2. U vrijeme podnošenja tužbe te nekretnine bile su upisane u zk.ul.br. 783 k.o. Prgomelje.

Područni ured za katastar Bjelovar na dan 8. siječnja 2025. kao posjednika čestica koje su predmet ovoga spora u posjedovnom listu broj 229 k.o. Prgomelje evidentirao je Anu Poljanac iz Breze 19, a iz katastarskog uvjerenja od 28. listopada 2024. proizlazi da je Ana Poljanac kao posjednik tih čestica evidentirana još 1972. i da se taj podatak o posjedu nije mijenjao.

Tužitelj i saslušani svjedoci u iskazima u bitnome suglasno opisuju da se predmetne čestice nalaze na području na kojem je puno malih čestica, da se te čestice ne nalaze uz cestu, nego iza tužiteljeve kuće kada se gleda s ceste u Brezi i da ih djelomično presjeca kanal, a u naravi su poljoprivredno zemljište – oranice koje se nalazi na području koje nazivaju "Krč". Na taj način predmetne čestice u dovoljnoj mjeri su identificirane tako da po ocjeni ovoga suda u tu svrhu nije bilo potrebno izvoditi dokaz uviđajem na licu mjesta i mjerničkim vještačenjem.

8. Čitanjem priloženih isprava sud utvrđuje da je Ana Poljanac iz Breze 19 rođena 20. kolovoza 1885. i umrla 22. prosinca 1973., bila je udana za Tomu Poljanca, a troškove njezine sahrane snosio je, sukladno računu od 22. prosinca 1973., tužiteljev otac Dušan Esapović. Iz povijesnih podataka zemljišne knjige i isprava odloženih u zbirci isprava zemljišnoknjižnog odjela ovoga suda proizlazi da je pravo vlasništva tuženika Steve Poljanca na predmetnim česticama upisano rješenjem broj Dn. 2185 od 13. lipnja 1936. na temelju nagodbenskog suda u Bjelovaru od 16. veljače 1924.,

nacrta od 24. rujna 1921., urudžbene isprave suda u Bjelovaru od 10. travnja 1931. broj 7070 gr, očitovanja od 15. rujna 1927. i 1. siječnja 1935. i urudžbene svjedodžbe od 20. prosinca 1934..

9. Na temelju iskaza svjedoka Ivana Ivanovića, Radojke Grubješić i Jasminke Esapović i na temelju tužiteljevog iskaza sud utvrđuje da su čestice koje su predmet ovoga spora bile vlasništvo sada pok. Ane Poljanac jer ih je kupila od tuženika, da su tužiteljevi roditelji Dušan i Milkica Esapović uzdržavali Anu Poljanac, a ona im je zauzvrat u vlasništvo dala predmetne čestice i da je tužitelj naslijedio svoje roditelje.

Svjedok Ivan Ivanović tužiteljev je susjed, a u Brezu je doselio 1983.. Tuženika nikada nije upoznao, tek je čuo za njega, a ne zna ni tko su Ana Poljanac i Tomo Poljanac. Ivan Ivanović zna da tužitelj obrađuje predmetne čestice kao oranice i na njima svake godine uzgaja drugu poljoprivrednu kulturu, a od članova svoje obitelji svjedok je čuo da je tužitelj tu zemlju stekao tako što su tužitelj i njegov otac dohranjivali jednu stariju gospođu koja je bila vlasnica zemlje. Svjedok Radojka Grubješić živi u tužiteljevoj blizini i čula je za Stevu Poljanca, no nije ga upoznala, a poznavala je baku Anu Poljanac. Radojka Grubješić opisuje da su u jednom sokaku u Brezi u više kuća živjele obitelji koje su se prezivale Poljanac i da je tužitelj predmetne čestice stekao nasljeđivanjem svojih roditelja, ali ne zna kako su tužiteljevi roditelji stekli vlasništvo tih čestica. Poznato joj je da su tužiteljevi roditelji brinuli o Ani Poljanac tako da su joj svako jutro nosili svježe mlijeko, pripremali joj drva za ogrjev, itd.. Svjedok Jasminka Esapović tužiteljeva je supruga, a u Brezu je doselila prije 38 godina kada je s tužiteljem sklopila brak. Tuženika i članove njegove obitelji nikada nije upoznala, no roditelji njezinog supruga pričali su joj da su obrađivali zemlju Ane Poljanac i tuženika i da su dohranili Anu Poljanac, a zauzvrat su dobili predmetne čestice. Tužitelj potvrđuje iskaze saslušanih svjedoka i dodaje da se tuženika slabo sjeća i da su njegovi roditelji uzdržavali Anu Poljanac, a ona im je zauzvrat dala čestice koje su predmet ovoga spora. Tužitelj opisuje da je čuo da su njegovi roditelji i Ana Poljanac o uzdržavanju sastavili ispravu u pisanom obliku, ali on tu ispravu nije vidio i ta isprava nikada nigdje nije provedena. Isto tako, tužitelj je čuo da je Stevo Poljanac predmetne čestice prodao Ani Poljanac, a zna da su njegovi roditelji tu zemlju obrađivali i prije smrti Ane Poljanac 1973.. Nitko od saslušanih osoba nikada nije čuo da je netko drugi posjedovao čestice koje su predmet ovoga spora ili da je netko tužitelju ili njegovim roditeljima prije njega osporavao pravo vlasništva tih čestica.

10. Na temelju utvrđenih činjenica sud zaključuje da je Ana Poljanac predmetne čestice kupila od Steve Poljanca (tako proizlazi iz tužiteljevog iskaza i iz katastarskih podataka u kojima je Ana Poljanac kao posjednik nekretnine evidentirana od 1972.), da su tužiteljevi roditelji 1973. na temelju ugovora o uzdržavanju Ane Poljanac stekli nekretnine koje su predmet spora, tužitelj ih je naslijedio i sve vrijeme oni su bili u samostalnom posjedu tih čestica. Posjed im nitko nikada nije osporavao ili ometao.

11. Prema čl. 388. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 77/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14) stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu toga zakona prosuđuje se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka. Taj zakon stupio je na snagu 1. siječnja 1997., a prethodio mu je Zakon o osnovnim vlasničko – pravnim odnosima (Službeni list br. 6/80 i 36/90 te Narodne

novine br. 53/91) koji je bio na snazi od 1. rujna 1980. do 31. prosinca 1996.. Prije njega od 1. siječnja 1812. vrijedio je austrijski Opći građanski zakonik i radi odluke o osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva u obzir valja uzeti i odredbe toga propisa budući da su tužiteljevi roditelji sporne nekretnine stekli 1973., tj. u vrijeme važenja toga Zakonika (Zakon o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941.; Narodne novine broj 73/91).

12. Prema paragrafu 1452. Općeg građanskog zakonika pravo se dosjelošću stječe zakonitim prijenosom posjeda na nekog drugoga, a prema paragrafu 1460. da bi se pravo moglo dosjelošću steći potrebna je sposobnost stjecatelja da može steći, sposobnost stvari i stvarni stjecateljev posjed, time da posjed mora biti zakonit, pošten i istinit i trajati kroz cijelo zakonom određeno vrijeme. Posjed je zakonit, ako je utemeljen na naslovu dovoljnom da se zadobije vlasnost (paragraf 1461.), posjed mora biti pošten (paragraf 1463.) i posjed mora biti istinit, tj. ne smije biti stečen silom, lukavstvom, potajno ili na izmoljeni način (paragraf 1464.). Temeljem paragrafa 1493. poštenom stjecatelju stvari u vrijeme dosjelosti uračunava se vrijeme njegovog zakonitog i poštenog prednika, time da kod stjecanja izvanrednom dosjelošću u trajanju od 40 godina prednikov posjed ne mora biti zakonit. Osoba koja dosjelošću stekne stvar ili pravo može protiv dosadašnjeg vlasnika u sudskom postupku tražiti utvrđenje prava vlasništva i tražiti upis svoga prava u javnoj knjizi (paragraf 1498.). Temeljem paragrafa 326. pošteni posjednik je onaj koji iz vjerojatnih uzroka drži da je stvar koju posjeduje njegova, a nepošteni posjednik je onaj koji zna ili iz okolnosti mora misliti da je stvar koju posjeduje tuđa.

13. Prema Načelnom mišljenju opće sjednice Saveznog Vrhovnog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960. za izvanrednu dosjelost potrebno je 20 godina posjedovanja, a ne 40 godina kako je to bilo propisano u Općem građanskom zakonu.

14. Odredbom čl. 28. st. 2. Zakona o osnovnim vlasničko – pravnim odnosima (Službeni list br. 6/80 i 36/90 te Narodne novine br. 53/91) propisano je da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 10 godina, a st. 4. istog članka propisano je da savjesni posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina. Prema čl. 30. st. 2. toga zakona u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prethodnici sadašnjeg posjednika posjedovali stvar kao savjesni i zakoniti posjednici, odnosno kao savjesni posjednici. Temeljem čl. 72. toga zakona posjed je zakonit ako se zasniva na pravovaljanoj pravnoj osnovi koja je potrebna za stjecanje prava vlasništva i ako nije pribavljen silom, prijevarom ili zloupotrebom povjerenja, a posjed je savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova, time da se savjesnost posjeda pretpostavlja.

15. U bitnome na isti način i čl. 159. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 77/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14) propisano je da samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten stječe nekretninu dosjelošću u vlasništvo protekom 10 godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja, a prema st. 3. istoga članka samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed barem pošten stječe nekretninu dosjelošću u vlasništvo protekom 20 godina neprekidnoga samostalnog

posjedovanja. Sukladno čl. 160. st. 2. toga zakona u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, pošteni i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao pošteni samostalni posjednici. Prema čl. 18. st. 1. – 3. toga zakona posjed je zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja, posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja i posjed je pošten ako posjednik kada ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed. Temeljem st. 5. toga članka posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

16. Svjedoci i tužitelj suglasno iskazuju da su sporne nekretnine više od 50 godina u neprekidnom posjedu tužiteljevih roditelja i tužitelja (Ana Poljanac umrla je 22. prosinca 1973., a tužba u ovome sporu podnesena je 8. siječnja 2025.) i da o tome nikada nije bilo nikakvih sporova. Sukladno tome, ispunjene su ranije opisane zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva nekretnine izvanrednom dosjelošću, pri čemu nije oborena zakonska presumpcija o tome da su tužitelj i njegovi pravni prednici pošteni posjednici nekretnine.

Stoga je tužbeni zahtjev ocijenjen osnovanim i odlučeno je kao u toč. I.-IV. izreke.

17. Odluka o parničnim troškovima iz toč. II. izreke temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tužitelj je u cijelosti uspio u parnici i tuženik mu je dužan naknaditi troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.120,50 EUR, koji se odnose na trošak pribavljanja povijesti promjena u katastarskom operatu u iznosu od 50,00 EUR, pribavljanja uvjerenja o tuženikovom prebivalištu i boravištu u iznosu od 50,00 EUR, sastava tužbe u iznosu od 100,00 EUR, sastava podnesaka od 1. prosinca 2025. i 4. svibnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR za svaki podnesak, zastupanja punomoćnika na ročištima 1. travnja 2026. i 17. rujna 2026. u iznosu od 100,00 EUR za svako ročište, PDV-a u iznosu od 150,00 EUR, plaćene sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 13,27 EUR, sudske pristojbe za presudu u iznosu od 60,00 EUR, objave oglasa u "Narodnim novinama" u iznosu od 59,73 EUR, rada privremenog zastupnika tuženika u iznosu od 187,50 EUR (neiskorišteni predujam vratit će se tužitelju) i stvarni trošak izdavanja uvjerenja o povijesti promjena na katastarskoj čestici u iznosu od 50,00 EUR. Ti troškovi bili su potrebni za vođenje parnice, a odmjereni su prema važećoj Odvjetničkoj tarifi i Tarifi sudskih pristojbi.

Odluka o trošku zastupanja punomoćnika na ročištu radi objave i uručenja presude uslijedit će nakon što se to ročište održi.

18. Odluka o naknadi troškova rada privremenog zastupnika tuženika iz toč. III. izreke temelji se na čl. 85. st. 3. Zakona o parničnom postupku (rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 169/2021-2 od 11. siječnja 2023.). Privremeni zastupnik tuženika opravdano zahtijeva naknadu troškova rada u iznosu od 187,50 EUR, koji se sastoje od troškova sastava odgovora na tužbu u iznosu od 50,00 EUR, zastupanja tuženika na ročištima 1. travnja 2026. i 17. rujna 2026. u iznosu od 50,00 EUR za svako ročište i PDV-a na te iznose od 37,50 EUR. Ti troškovi odmjereni su temeljem važeće Odvjetničke tarife, a namiruju se iz predujma koji je platio tužitelj.

Privremeni zastupnik tuženika na spis je dostavio dva identična podneska koji sadržajno predstavljaju odgovor na tužbu. Prvi podnesak sastavljen je 24. srpnja 2025., a drugi podnesak sastavljen je 30. listopada 2025.. Podnesak sastavljen 24.

srpnja 2025. privremeni zastupnik tuženika na spis je dostavio odmah po primitku rješenja ovoga suda broj P-9/2025-16 od 8. srpnja 2025. kojim je sud tuženiku postavio privremenog zastupnika i tužitelja pozvao na plaćanje predujmova. Sud smatra da privremeni zastupnik tuženika nema pravo na naknadu troškova sastava podneska od 24. srpnja 2025. jer je taj podnesak (odgovor na tužbu) sastavljen usprkos činjenici da rješenje o postavljanju privremenog zastupnika nije postalo pravomoćno, da predujam za rad privremenog zastupnika u tom trenutku nije bio plaćen (u slučaju ne plaćanja tog predujma tužba se odbacuje) i da sud privremenog zastupnika tuženika tada nije pozvao na davanje odgovora na tužbu niti mu je dostavio tužbu s prilozima. Istovremeno, privremenom zastupniku tuženika pripada nagrada za rad nastao sastavljanjem podneska od 30. listopada 2025. jer taj podnesak predstavlja odgovor na tužbu koji je sastavljen nakon što je rješenje od 8. srpnja 2025. postalo pravomoćno i nakon što je sud privremenom zastupniku tuženika dostavio tužbu radi davanja odgovora na tužbu.

19. Zbog toga je odlučeno kao u izreci.

U Bjelovaru 2. studenoga 2026.

Sudac
Miroslav Borković

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088f-7f84a**

Kontrolni broj: **0720e-d63f8-666d6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.